

Берѝ дерѝ – Б.д.

Берѝна – Тр., 3 1, лозя, в които една жена съобщила за дългоочакваното окончателно превземане на Берлин през 1945 г.

Бетрѝнов бент – Др. Ю, 2,5, бент, направен за водопой на овце. От ПИ *Бетрѝна*.

Бешеклѝ дерѝ – Сел., в западната част.

Бешеклѝй – Сел., С 1, ниски хълмове, засадени с череши.

Беш чалà – 1. Кал., ЮИ 2; 2. Гл., ЮЗ 3.

Беѝок корѝ – Бож.

Бивàка – Б., СИ 2,7. Поляна сред гора, където е имало бивак на трудоваци, строили шосето Сливен – Стара река през 20-те г. на XX в. От френски през руски.

Бивѝтя – Ч., ЮЗ 4, старо корито на р. Тунджа (ВИП).

бѝвол – *Дерѝ* ~.

Бѝволско окѝ – Ич., ЮИ 1,5, кладенец, локва, метафорично (СРТ).

Бидѝлски врѝх – Б., ЮИ 3,3, височина, пасища, ниви.

Бидѝлското – Б., ЮИ 3,3, наклонено.

Биѝтя – М.Ч. 3 0,5.

Бийѝ чайр – Бож., от емл. рег.

Бикѝрски нивѝ – Пан., 3 2,5, равно, обработваема земя, преди – собственост на турски чифликчия. От ЛИ *Бекир*.

Бѝковски пѝт – Кер., ЮЗ, стар пѝт да с. *Биково*.

Бѝкя – 1. ЮЗ 3; 2. Гл., С 2; 3. Пан., И 1,8.

Билджѝка – Зл. в., СИ 2 (ДАД).

Билимѝта – 1. Ник.; 2. Топ., И 1,5, обработваема земя, равно.

Билиялѝк – Гр., СЗ, място, от което някога вадели камъни за точене. Вер. от *билгѝя* – вид брус за загладане на ножове, от тур. *bilgi* (БЕР 1 1971: 47) и тур. *yalıt* ‘острие’.

бѝло – *Рàвното* ~, *Стѝкленото* ~.

Бѝло – махала в Сливенско до 1934 г.

Бѝлото – 1. Ник., С 0,8, височина, рид между с. Николаево и с. Панаретовци; 2. Стр., СЗ, ново име на *Сърта* (вж).

Билиянка – Р., 3, до селото, изворче, използвано за белене на платна (вж. *Белянка*).

Бѝнкоз – име на с. *Бинкос* в осм. док. от 1591 г. (Стойков 1959: 379).

Бѝнкос – село в Сливенско, на 18 км ЮЗ от Сливен.

Бѝнкоски боàз – Бин., С, СИ, пролом по Беленска река, започващ от с. *Бинкос*.

Бѝнкоски пѝт – Стр., СЗ, стар пѝт за с. *Бинкос* (ДАД).

Биулѝвското – Рак., ЮИ 1,5, нива на някогашния селски биволар (СРТ).

Бичкѝ дюзѝо – Б.п., 3 1,2, равно място сред гора, където е имало дъско-резница.